

**Curtea Supremă de Justiție
D E C I Z I E**

10 octombrie 2017

mun. Chișinău

Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție în componență:

Președinte

Nicolae Gordilă

Judecători

Liliana Catan

Elena Covalenco

Iurie Diaconu

Ion Guzun

a judecat în ședință, fără participarea părților, recursurilor ordinare declarate de către procurorul, șef-interimar al Procuraturii de circumscripție Cahul, Dumitru Calendari și avocatul Dorin Reșetilov în numele inculpatului, prin care se solicită casarea deciziei Colegiului judiciar al Curții de Apel Cahul din 20 iunie 2017, în cauza penală în privința lui

Cîmpanu Andrei Xxxxx, născut la
xx.xx.xxxx, originar și locuitor Xxxxx,

Termenul de examinare a cauzei:

Prima instanță: 06.01.2017 - 31.03.2017;

Instanța de apel: 26.04.2017 - 20.06.2017;

Instanța de recurs: 29.08.2017 - 10.10.2017.

C O N S T A T Ă :

1. Prin sentința Judecătoriei Cahul sediul Cantemir din 31 martie 2017, cauza fiind examinată în baza art. 364¹ Cod de procedură penală, Cîmpanu Andrei a fost recunoscut vinovat și condamnat în baza art. 264 alin. (1) Cod penal, fiindu-i stabilită pedeapsa sub formă de închisoare pe termen de 6 luni, cu executarea acesteia în penitenciar de tip deschis, cu privarea de dreptul de a conduce mijloace de transport pe termen de 1 an.

Conform art. 90 Cod penal, executarea pedepsei aplicată lui Cîmpanu Andrei a fost suspendată condiționat pe termen de probă de 1 an.

Acțiunea civilă înaintată de partea vătămată Manoli Eugenia a fost lăsată spre examinare în ordinea procedurii civile.

S-a dispus încasarea de la Cîmpanu Andrei a cheltuielilor de judecată, în beneficiul Secției medico-legală raională Cantemir - 114 lei, iar în beneficiul Centrului Național de Expertize Judiciare - 1 745 lei.

2. Pentru a pronunța sentința instanța de fond a constatat că la data de 05 octombrie 2016, în jurul orelor 07.50, Cîmpanu Andrei, deținând permis de conducere cu nr.xxxxx, eliberat la 04 ianuarie 2016, pentru categoriile „A2, B, C1”, conducând automobilul de model „Mercedes Sprinter 312D”, cu numărul de înmatriculare xxxxx, pe traseul Chișinău-Cahul R-34, km 96, având în calitate de pasager pe Manoli Eugenia, în preajma satului Ghioltosu, raionul Cantemir, acționând contrar prevederilor Regulamentului circulației

rutiere, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr.357, din 13.05.2009, art.3, conform căruia participanții la trafic sunt obligați să respecte regulile de circulație, semnificația mijloacelor de semnalizare rutieră, condițiile tehnice ale Regulamentului și prin acțiunile lor să nu cauzeze prejudicii altor participanți la trafic, să nu-i expună pericolului, precum și să nu creeze neîntemeiat obstacole circulației care ar depăși pe acele care sânt provocate de circumstanțe iminente; art.10 alin.(1) lit.b), conform căruia persoana care conduce vehiculul, trebuie să posede cunoștințe și să execute cerințele Regulamentului, precum și să posede dexteritatea necesară de a conduce în siguranță vehiculul pe drum; art.39 alin.(1), conform căruia înainte de începerea deplasării, reîncolonării sau altei schimbări a direcției de mers, conducătorul de vehicul trebuie să se asigure că această manevră va fi executată în siguranță și nu va crea obstacole pentru ceilalți participanți la trafic; art. 45 alin. (1),(2) conform căruia conducătorul trebuie să conducă vehiculul în conformitate cu limita de viteză stabilită, ținând permanent seama de următorii factori: a) starea psihofiziologică ce influențează atenția și reacția; b) dexteritatea în conducere care i-ar permite să prevadă situațiile periculoase; c) starea tehnică a vehiculului și particularitățile încărcăturii; d) situația rutieră; în cazul în care în limita vizibilității apar obstacole care pot fi observate de conducător, el trebuie să reducă viteza sau chiar să oprească, pentru a nu pune în pericol siguranța traficului; fără a ține cont de situația rutieră, manifestând încrederea exagerată, nu s-a isprăvit cu conducerea automobilului, a derapat de pe traseu, inversându-se, în rezultatul cărui fapt lui Manoli Eugenia i-au fost cauzate un complex de vătămări corporale medii, în formă de fractură tasată a corpului vertebrei L1, plagă zdrobită în regiunea parietal pe dreapta.

Acțiunile inculpatului Cîmpanu Andrei au fost încadrate în baza art. 264 alin. (1) Cod penal, conform indicilor: *încălcarea regulilor de securitate a circulației și de exploatare a mijloacelor de transport de către persoana care conduce mijlocul de transport, încălcare ce a cauzat din imprudență o vătămare medie a integrității corporale.*

3. Împotriva sentinței au declarat apeluri:

3.1. *Avocatul Reșetilov Dorin în numele inculpatului*, care a solicitat casarea parțială a acesteia, în partea aplicării pedepsei și încasării cheltuielilor de judecată, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărâri cu stabilirea pedepsei sub formă de amendă în mărime de până la 300 unități convenționale, iar solicitarea privind încasarea cheltuielilor de judecată să fie respinsă.

În motivarea apelului avocatul a indicat că consideră pedeapsa aplicată inechitabilă și prea aspră, iar încasarea sumelor bănești pentru efectuarea expertizelor este una ilegală. Instanța la stabilirea pedepsei nu a ținut cont că inculpatul a recunoscut vinovăția integral și sincer s-a căit de cele săvârșite, inculpatul anterior nu a fost judecat, nu se află la evidența medicilor psihiatru și narcolog și se caracterizează pozitiv. Infrațiunea comisă de Cîmpanu Andrei potrivit art.16 Cod penal, se atribuie la categoria celor mai puțin grave.

La aplicarea pedepsei instanța nu a ținut cont de faptul că acuzatorul de stat a solicitat aplicarea pedepsei cu munca neremunerată în folosul comunității, iar avocatul inculpatului a pledat pentru pedeapsa cu amendă.

Referitor la încasarea de la Cîmpanu Andrei a cheltuielilor de judecată în beneficiul Secției medico-legală raională Cantemir și a CNEJ, apelantul a considerat că motivarea sentinței este neîntemeiată și neargumentată.

3.2. *Avocatul Josu Gheorghe în numele părții vătămate Manoli Eugenia*, care a solicitat casarea parțială a acesteia, doar în latura civilă și pronunțarea în această parte a unei noi hotărâri cu încasarea de la Cîmpanu Andrei în beneficiul părții vătămate a prejudiciului material în sumă de 3 222 euro, a pagubei morale în sumă de 30 000 lei, cât și cheltuielile judiciare de la prima instanță și instanța de apel.

În cererea de apel avocatul a invocat că atât organul de urmărire penală, cât și instanța de judecată nu au încercat să stabilească în baza cărui temei legal sau ilegal conducea automobilul Cîmpanu Andrei. Instanța nu a luat în considerație că la materialele dosarului este anexată procura, eliberată de Barbarov Vasilii prin care îl împuternicește pe Cîmpanu Ivan (tatăl inculpatului) să aibă în posesie acest automobil, iar inculpatul a menționat că el lucrează pe rută cu tată său, deci automobilul era în posesia lui Cîmpanu A. în temei legal, și respectiv îi revine obligația de reparare a prejudiciului.

În ceea ce privește prejudiciul moral, inculpatul a declarat că este de acord să-l restituie în sumă de 10 000 – 15 000 lei, astfel instanța a avut posibilitate să se pronunțe asupra cuantumului prejudiciilor, deoarece nu era necesar de prezentat alte probe.

4. Prin decizia Colegiului judiciar al Curții de Apel Cahul din 20 iunie 2017, s-au admis apelurile declarate, s-a dispus casarea parțială a sentinței, doar în partea stabilirii pedepsei și acțiunii civile, cu emiterea în această parte a unei noi hotărâri, potrivit modului stabilit pentru prima instanță, potrivit căreia:

Lui Cîmpanu Andrei, recunoscut vinovat și condamnat în baza art. 264 alin.(1) Cod penal, i s-a stabilit pedeapsa sub formă de amendă în mărime de 200 (două sute) unități convenționale, cu privarea de dreptul de a conduce mijloace de transport pe termen de 1 an.

S-a încasat de la Cîmpanu Andrei în beneficiul lui Manoli Eugenia 8.000 (opt mii) lei, în contul recuperării prejudiciului moral.

S-a admis în principiu acțiunea civilă a părții vătămate Manoli Eugenia, pe capătul pretenției privind repararea prejudiciului material, lăsând ca asupra cuantumului despăgubirilor să hotărască instanța civilă.

S-a dispus încasarea de la Cîmpanu Andrei în beneficiul părții vătămate Manoli Eugenia a cheltuielilor de judecată în mărime de 1 600 lei.

În rest sentința a fost menținută.

4.1. În susținerea poziției sale, instanța de apel a menționat că împrejurările cauzei au fost constatate din totalitatea de probe administrate în cauza penală de instanța de fond și la faza urmăririi penale, și corect au fost apreciate prin prisma pertinentei, concludenței, utilității și veridicității lor, iar în ansamblu din punct de vedere al coroborării lor, respectându-se prevederile art.101 Cod de procedură penală.

Verificând aspectele de drept operate de instanța de fond la stabilirea și individualizarea pedepsei inculpatului, Colegiul judiciar a considerat că prima instanță a derogat de la normele ce instituie criteriile de individualizare a pedepsei și anume aceasta nu răspunde pe deplin cerințelor art. 75 Cod penal. Astfel, instanța a aplicat inculpatului cea

mai gravă pedeapsă, închisoarea, fără a argumenta de ce nu ar fi aplicabile pedepsele cu amendă sau cu muncă neremunerată în folosul comunității, pe care Cîmpanu Andrei a acceptat-o în ședința de judecată.

La stabilirea categoriei și termenului pedepsei inculpatului, instanța de apel a ținut cont de gravitatea infracțiunii săvârșite, de motivul acesteia, de persoana celui vinovat, de lipsa circumstanțelor agravante ale răspunderii penale și prezența circumstanțelor care atenuează răspunderea precum și de influența pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării vinovatului. Astfel, Colegiul a conchis a aplica lui Cîmpanu Andrei pedeapsă cu amendă și cu privarea de dreptul de a conduce mijloace de transport. Aplicarea pedepsei complementare este necesară pentru a exclude pe viitor transportarea neautorizată de către inculpat a pasagerilor, dat fiind că acesta în momentul comiterii infracțiunii, în lipsa de licență cu dreptul de transportare a pasagerilor, a purces la o atare activitate, punând în pericol viața și sănătatea acestora.

Cu referire la acțiunea civilă înaintată de partea vătămată, Colegiul a considerat că nu au fost prezentate suficiente probe în demonstrarea prejudiciului material cauzat, exprimat prin venitul ratat, or a fost reținut argumentul procurorului și apelantului inculpat, precum că partea vătămată nu a prezentat date dacă a beneficiat sau nu de despăgubiri de asigurare socială în legătură cu absența sa motivată la locul de muncă în Germania, din care considerente acțiunea civilă în partea recuperării prejudiciului material a fost admisă în principiu, urmând ca asupra cuantumului despăgubirilor să se pronunțe instanța civilă.

Totodată, Colegiul a admis că prin săvârșirea infracțiunii de către inculpat, părții vătămate i-au fost cauzate suferințe fizice prin cauzarea vătămării corporale medii, și suferințe psihice în legătură cu pierderea sănătății, însă în același timp suma de 30 000 lei solicitată de către partea vătămată cu titlu de prejudiciu moral, a fost considerată exagerat de mare în raport cu acțiunile inculpatului cât și cu gradul de vinovăție a acestuia.

Astfel, ținând cont de suferințele psihice suferite de partea vătămată, instanța de apel în urma unei evaluări echitabile, a încasat din contul inculpatului în beneficiul Eugeniei Manoli suma de 8 000 lei cu titlu de pagubă morală, care va fi în măsură să aducă o satisfacție echitabilă acesteia pentru suferințele fizice și psihice suportate. La stabilirea acestei sume, instanța de judecată a luat în considerare că inculpatul a încălcat regulile de circulație rutieră, manifestând încredere exagerată la conducerea mijlocului de transport și a pus în pericol viața pasagerilor care se aflau în automobilul condus de el.

Referitor la cheltuielile de judecată, instanța a reținut că la materialele dosarului este anexat în original bonul de plată în sumă de 1 600 lei, achitată de Manoli Eugenia pentru asistența juridică acordată de avocatul Josu Gheorghe pe prezenta cauză penală (f.d.157, 188), astfel partea vătămată a confirmat prin probe pertinente și concludente suportarea cheltuielilor invocate.

5. Împotriva deciziei instanței de apel, au declarat recursuri ordinare:

5.1. procurorul, care invocând prevederile art. 427 alin. (1) pct. 6), 10), 16) Cod de procedură penală, solicită casarea parțială a acesteia și emiterea unei hotărâri prin care să fie exclusă pedeapsa complementară stabilită lui Cîmpanu Andrei, „privarea de dreptul de a conduce mijloace de transport pe termen de 1 an.” Totodată, a fi încasate din contul

inculpatului cheltuielile de judecată - 114 lei în beneficiul Secției medico-legală raională Cantemir și 1 745 lei în beneficiul Centrului Național de Expertize Judiciare.

În motivarea recursului procurorul indică că reieșind din textul sancțiunii art. 264 alin. (1) Cod penal, inculpatul poate fi sancționat cu „amendă în mărime de până la 300 unități convenționale”, fără aplicarea pedepsei complementare, întrucât fraza „cu (sau fără) privarea de dreptul de a conduce mijloace de transport pe un termen de până la 2 ani” se referă doar la pedeapsa cu închisoarea. Astfel, efectuând o analiză a sancțiunilor prevăzute de Codul penal se constată că în cazul în care pedeapsa complementară este prevăzută pentru mai multe feluri de pedepse principale din sancțiunea articolului, legislatorul indică expres, că pedeapsa complementară se aplică „în toate cazurile”. Astfel, ca exemplu se menționează sancțiunea aceluiași articol 264 numai că alin. (2) Cod penal, care prevede sancțiune: „cu amendă în mărime de la 600 la 1000 unități convenționale, sau cu muncă neremunerată în folosul comunității de la 200 la 240 de ore sau cu închisoare de până la 4 ani, în toate cazurile cu privarea de dreptul de a conduce mijloace de transport pe un termen de la 3 la 5 ani”. Deci, în cazul art. 264 alin. (1) Cod penal, pedeapsa complementară de privare de dreptul de a conduce mijloace de transport este prevăzută doar pentru pedeapsa principală - închisoare, nefiind indicat că aceasta poate fi aplicată în toate cazurile.

De asemenea, instanța de apel deși a casat sentința în partea încasării cheltuielilor de judecată, nu a motivat soluția sa, nu a adoptat nici o altă soluție în acest sens, or potrivit normelor de procedură penală era obligată să facă acest lucru. Respectiv, hotărârea instanței de apel în partea cheltuielilor judiciare nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția, motivarea soluției contrazice dispozitivul hotărârii, prin lipsa acestora și dispozitivul este expus neclar și contrar normelor procesual-penale.

5.2. *avocatul Reșetilov Dorin în numele inculpatului*, care invocând prevederile art. 427 alin. (1) pct. 6), 10) Cod de procedură penală, solicită casarea parțială a deciziei, cu emiterea unei noi hotărâri prin care a fi exclusă pedeapsa complementară, „privarea de dreptul de a conduce mijloace de transport” aplicată inculpatului, cerința privind încasarea cheltuielilor de judecată în beneficiul Secției medico-legală raională Cantemir și Centrului Național de Expertize Judiciare să fie respinsă ca neîntemeiată iar cererea privind încasarea prejudiciului moral în beneficiul lui Manoli Eugenia să fie lăsată spre examinare în ordine civilă.

În motivarea recursului declarat avocatul indică că instanța de apel neîntemeiat și ilegal a aplicat pedeapsa complementară inculpatului, care de fapt nici nu trebuia să fie aplicată, or această pedeapsă creează impedimente lui Cîmpanu Andrei și familiei acestuia de a efectua deplasări cu mijlocul de transport în vederea rezolvării problemelor de familie.

Referitor la încasarea cheltuielilor de judecată pentru expertizele efectuate, recurentul consideră că instanța de apel ilegal și neîntemeiat a menținut sentința în partea respectivă, fără a ține cont de prevederile art. 227 și 229 Cod de procedură penală.

De asemenea, avocatul consideră că paguba materială și morală solicitată de partea civilă nu și-a găsit confirmare deplină la examinarea cauzei prin probele prezentate, motiv pentru care instanțele de judecată au lăsat acțiunea civilă înaintată de Manoli Eugenia să fie examinată în ordinea procedurii civile. Consideră că instanța de apel urma să lase și

prejudiciul moral spre examinare în instanța civilă, împreună cu prejudiciul material, pentru a fi evitată dubla încasare în favoarea părții vătămate și îmbogățirea fără justa valoare a acesteia.

5.3. Pe marginea recursului declarat de procuror, depune referință avocatul Reșetilov Dorin în numele inculpatului prin care solicită admiterea parțială a recursului declarat, doar în partea solicitării ce ține de excluderea pedepsei complementare aplicată lui Cîmpanu Andrei, în rest, a fi respins.

6. Judecând recursurile în raport cu actele cauzei și motivele invocate, Colegiul penal lărgit al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia că acestea urmează a fi admise, cu casarea parțială a deciziei instanței de apel.

Potrivit art. 435 alin. (1) pct. 2) lit. c) Cod de procedură penală, judecând recursul, *instanța admite recursul, casează, parțial sau total, hotărârea atacată, rejudecă cauza și pronunță o hotărâre nouă, dacă nu se agravează situația condamnatului.* Instanța de recurs poate să intervină în soluția instanței de apel, inclusiv și să o caseze total sau parțial, atunci când se constată comiterea unei erori de drept, care a dus la adoptarea unei hotărâri ilegale.

Potrivit alin. (2) art. 424 Cod de procedură penală, *instanța de recurs examinează cauza numai în limitele temeiurilor prevăzute în art. 427, fiind în drept să judece și în baza temeiurilor neinvocate, fără a agrava situația condamnaților.*

Raportând aceste prevederi la speța examinată, Colegiul penal evidențiază că recurenții în recursurile declarate invocă drept temeiuri de casare prevederile art. 427 alin. (1) pct. 6) și 10) Cod de procedură penală, care stipulează că *hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel în cazul când instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel sau hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția ori motivarea soluției contrazice dispozitivul hotărârii sau acesta este expus neclar, sau instanța a admis o eroare gravă de fapt, care a afectat soluția instanței, și când s-au aplicat pedepse individualizate contrar prevederilor legale, procurorul mai invocând și pct. 16) alin.(1) al art. 427 Cod de procedură penală, care indică că *norma de drept aplicată în hotărârea atacată contravine unei hotărâri de aplicare a aceleiași norme date anterior de către Curtea Supremă de Justiție.**

Autorii nu contestă starea de fapt stabilită de instanțele de judecată, încadrarea juridică a acțiunilor săvârșite, dar invocă dezacordul cu pedeapsa complementară stabilită inculpatului, nefiind de acord cu decizia recurată și în latura civilă, din care motiv vor fi supuse verificării hotărârile judecătorești doar sub aspectele date.

Analizând recursurile declarate, Colegiul constată că cerințele acestora ce ține de anularea pedepsei complementare stabilită inculpatului de către instanța de apel, coincid, prin urmare asupra acestora instanța se va expune concomitent.

Astfel, argumentul invocat de recurenți privind aplicarea eronată de către instanța de apel a pedepsei complementare, Colegiul îl apreciază întemeiat, deoarece sancțiunea art. 264 alin. (1) Cod penal la momentul comiterii de către Cîmpanu Andrei a infracțiunii incriminate, prevedea „cu amendă în mărime de până la 300 unități convenționale sau cu muncă neremunerată în folosul comunității de la 180 la 240 de ore, sau cu închisoare de

până la 3 ani cu (sau fără) privarea de dreptul de a conduce mijloace de transport pe un termen de până la 2 ani”.

Reieșind din textul sancțiunii, inculpatul în baza acestui articol poate fi sancționat cu „amendă în mărime de până la 300 unități convenționale”, însă fără aplicarea pedepsei complementare, întrucât fraza „cu (sau fără) privarea de dreptul de a conduce mijloace de transport pe un termen de până la 2 ani” se referă doar la pedeapsa cu închisoarea. Efectuând o analiză a sancțiunilor prevăzute de Codul penal constatăm, că în cazul în care pedeapsa complementară este prevăzută pentru mai multe feluri de pedepse principale din sancțiunea articolului, legislatorul indică expres, că pedeapsa complementară se aplică „în toate cazurile”. Ca exemplu Colegiul menționează sancțiunea art. 264 alin. (2) Cod penal, care prevede următoarea sancțiune: „cu amendă în mărime de la 600 la 1000 unități convenționale, sau cu muncă neremunerată în folosul comunității de la 200 la 240 de ore sau cu închisoare de până la 4 ani, în toate cazurile cu privarea de dreptul de a conduce mijloace de transport pe un termen de la 3 la 5 ani”. Deci, în cazul art. 264 alin. (1) Cod penal, pedeapsa complementară privarea de dreptul de a conduce mijloace de transport este prevăzută doar pentru pedeapsa principală - închisoarea, nefiind indicat că aceasta poate fi aplicată în toate cazurile.

În atare circumstanțe, instanța de recurs consideră că în cauză este prezentă eroarea de drept menționată de recurenți, instanța de apel aplicând inculpatului pedeapsă individualizată contrar prevederilor legale, pentru care motiv decizia instanței de apel și urmează a fi casată în această parte.

Referitor la cerința avocatului recurent de a lăsa spre examinare în ordine civilă și cererea părții vătămate Manoli Eugenia privind încasarea prejudiciului moral, instanța de recurs menționează că legiuitorul a acordat prerogative instanței de judecată de a aprecia și determina cuantumul prejudiciului moral ce urmează a fi încasat, or, art. 1423 alin. (1) Cod civil, coroborat cu art. 219 alin. (4) Cod de procedură penală, expres prevede că mărimea compensației pentru prejudiciul moral se determină de către instanță în funcție de caracterul și gravitatea suferințelor psihice sau fizice cauzate persoanei vătămate, de gradul de vinovăție al făptuitorului prejudiciului și de măsura în care compensarea poate aduce satisfacere persoanei vătămate. Ținând cont de aceste împrejurări, se urmărește scopul ca evaluarea să nu fie una subiectivă, pentru a nu se ajunge la o îmbogățire fără just temei. Astfel, instanța de recurs indică că despăgubirile pentru daunele morale se disting de cele pentru daunele materiale prin faptul că acestea nu se probează, ci se stabilesc de instanța de judecată prin evaluare.

În speță, Colegiul consideră că instanța de apel just a considerat suma de 8 000 (opt mii) lei dispusă de a fi încasată în beneficiul Eugeniei Manoli drept una echitabilă, care corespunde suferințelor psihice suportate de aceasta în urma acțiunilor inculpatului Cîmpanu Andrei.

Cât ține de acțiunea civilă depusă de către procuror privind încasarea de la Cîmpanu Andrei a cheltuielilor de judecată în sumă de 114 lei în beneficiul Secției medico-legală

raională Cantemir și 1745 lei în beneficiul Centrului Național de Expertize Judiciare, Colegiul constată că potrivit sentinței acestea au fost încasate din contul inculpatului, iar ulterior prin decizia instanței de apel, sentința în această parte a fost menținută. Instanța de recurs consideră că instanțele de fond incorect au ajuns la concluzia dată, prin urmare Colegiul va casa atât sentința cât decizia instanței de apel în latura respectivă și va dispune respingerea acțiunii civile depusă de către procuror în acest sens ca neîntemeiată, din următoarele motive.

Potrivit materialelor cauzei, cheltuielile judiciare au fost încasate pentru efectuarea rapoartelor de expertiză medico-legală părții vătămate (f.d. 26, 62) și expertizei autotehnice (f.d. 66), pe când art. 143 alin. (1) pct. 2) și 6) Cod de procedură penală, prevede că expertiza se dispune și se efectuează în mod obligatoriu pentru constatarea gradului de gravitate și a caracterului vătămarilor integrității corporale precum și altor cazuri când prin alte probe nu poate fi stabilit adevărul pe cauză.

Art. 143 alin. (2) Cod de procedură penală, stipulează că *plata expertizelor judiciare efectuate în cazurile prevăzute la alin. (1) se face din contul bugetului de stat*, de aceea, Colegiul penal consideră că instanța de apel incorect a ajuns la concluzia de a menține sentința contestată în latura civilă, privind încasarea cheltuielilor judiciare din contul inculpatului.

Concomitent, soluția instanței de recurs este susținută și de prevederile art. 227 alin. (3) Cod de procedură penală, adică *cheltuielile judiciare se plătesc din sumele alocate de stat dacă legea nu prevede altă modalitate*.

Reieșind din cele expuse, Colegiul consideră necesar, în baza temeiurilor invocate prevăzute de art. 427 alin. (1) pct. 6), 10) Cod de procedură penală, a casa parțial hotărârile instanțelor de fond, doar în partea stabilirii pedepsei complimentare inculpatului și în partea încasării cheltuielilor de judecată cu emiterea în această parte a unei noi hotărâri.

7. În conformitate cu prevederile art. 435 alin. (1) pct. 2) lit. c) Cod de procedură penală, Colegiul penal lărgit al Curții Supreme de Justiție,

DECIDE :

Admite recursurile ordinare declarate de procurorul, șef-interimar al Procuraturii de circumscripție Cahul, Dumitru Calendari și avocatul Dorin Reșetilov în numele inculpatului, casează parțial decizia Colegiului judiciar al Curții de Apel Cahul din 20 iunie 2017 și sentința Judecătoriei Cahul, sediul Cantemir din 31 martie 2017, în cauza penală în privința lui Cîmpanu Andrei, în partea stabilirii pedepsei complimentare și anume, privarea de dreptul de a conduce mijloace de transport pe un termen de 1 (un) an și în partea încasării cheltuielilor de judecată, rejudecă cauza și pronunță o hotărâre nouă în această parte, după cum urmează:

Cîmpanu Andrei se consideră condamnat în baza art. 264 alin.(1) Cod penal la amendă în mărime de 200 unități convenționale, fără privarea de dreptul de a conduce mijloace de transport.

Acțiunea civilă depusă de către procuror privind încasarea de la Cîmpanu Andrei a cheltuielilor de judecată în sumă de 114 lei în beneficiul Secției medico-legală raională Cantemir și 1745 lei în beneficiul Centrului Național de Expertize Judiciare, se respinge ca neîntemeiată.

În rest, dispozițiile deciziei atacate se mențin.

Decizia este irevocabilă.

Decizia pronunțată integral la 07 noiembrie 2017.

Președinte

Nicolae Gordilă

Judecători

Liliana Catan

Iurie Diaconu

Elena Covalenco

Ion Guzun